

Reactie nieuwe wetgeving minimumtarief en zelfstandigenverklaring.

De intenties zijn goed:

- Onduidelijkheden veroorzaakt door wet DBA uit de weg ruimen
- Voorkomen dat mensen uitgebuit worden wanneer ze als zelfstandige werken

De uitwerking is dat niet.

Dat begint al met de archaïsche en ondoordringbare geschriften met vereisten en artikelen, straf- en dwangmaatregelen. Het kost al uren om het te lezen laat staan om het na te leven. Op welke manier wordt hier rekening gehouden met mensen 'aan de onderkant' van de markt? Schrijf het eens zo op dat iedereen binnen een uur begrijpt wat het voorstel is en wat dat voor een individuele ZZP'er betekent. Op het moment dat je een artikel als dit schrijft:

Twaalfde en dertiende lid

Wanneer direct aan de opdracht toe te rekenen kosten zijn betaald voor het moment van sluiten van de overeenkomst wordt in het twaalfde lid een uitzondering gemaakt op het tiende en elfde lid. Hierbij is bepaald dat deze direct aan de opdracht toe te rekenen kosten geacht worden gemaakt te zijn op het moment waarop voor het eerst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd is besteed. In het dertiende lid is een regeling gegeven voor de spiegelbeeldige situatie. Indien direct aan de opdracht toe te rekenen kosten worden betaald na einde van de opdracht wordt niet het moment van betaling aangehouden als moment waarop de kosten worden gemaakt (hoofregel). In dat geval worden de kosten geacht te zijn gemaakt op het moment waarop voor het laatst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd is besteed. Hierbij valt te denken aan de situatie dat na beëindiging van de opdracht nog een factuur wordt gestuurd met betrekking tot nog niet betaalde materiaalkosten.

heb je te lang aan het bureau gezeten en te weinig in de praktijk rondgelopen, want hier wordt echt helemaal niemand gelukkig van (als je al kan begrijpen wat er staat zonder dat je een jurist moet inhuren.)

De ene ZZP'er is de andere niet

Een probleem is dat alle zelfstandigen over een kam worden geschoren, terwijl er grote verschillen zijn.

Zo zijn de armoede en onduidelijkheden over arbeidsrelatie vooral aan de hand bij zelfstandigen die niet echt ondernemer zijn. Het zijn veelal mensen die niet gekozen hebben voor het ZZP'schap, doordat

- In hun beroep meestal geen loondienstwerk is te krijgen, zoals bv. bij kunstenaars of zoals frequent bij muzikanten aan de hand is (en hoe minder orkesten er zijn, hoe minder vaste dienstverbanden er zijn)
- Het bedrijf waar ze voorheen werkten, niet zo veel vaste krachten meer wil en mensen hetzelfde werk gaan doen maar dan als 'flexer'.

Dat maakt deze mensen tot ZZP'er door omstandigheden en niet door keuze, passie en overtuiging.

Dit zijn dan ook de zogenaamde 'prijsnemers' zoals die door u wordt beschreven.

Dat zijn niet dezelfde ZZP'ers als de mensen die uit overtuiging en passie zijn gaan ondernemen en hun eigen werk creëren.

Fundamenteel zou het dan ook zo moeten werken dat niet de ZZP'er last heeft van malversaties van bedrijven die mensen lozen om ze goedkoop in te huren. Die bedrijven

moeten gewoon worden aangepakt op een andere manier. We laten ten slotte ook niet elke Nederlander verklaren dat ze zich netjes aan de wet houden omdat er mensen zijn die het niet doen. Dan pakken we ook alleen die mensen aan die zich slecht gedragen.

Onwerkbaar

Vooraf inschattingen geven over uren en kosten is prima te doen als je elke dag de post bezorgt. Je weet wat je te doen staat en welke tijd ermee gemoeid is, is goed in te schatten op basis van route en je weet welke middelen je inzet.

Voor mensen die creatief werk doen (zoals het maken van een filmpje, het schrijven van een artikel, het maken van ene voorstelling, het ontwerpen van een programma) en voor mensen die elke week verschillende opdrachten van verschillende opdrachtgevers hebben, is het ondoenlijk vooraf urenopgaven te doen en een opgave van materiaalkosten. Om maar niet te spreken van de eindeloze instructies t.a.v. het uitsplitsen van welke gemaakte kosten wel en niet aan een opdracht toe te rekenen zijn. De gruwelijke reeks aan verplichte handelingen, zoals het uiterlijk per 15e van de maand verstrekken van een factuur, het inzichtelijk maken wat voor uren niet alleen voor één opdrachtgever worden gemaakt maar mogelijk ook benut kunnen worden voor een andere opdrachtgever (en iedereen die een beetje leert van zijn of haar werk, gebruikt uiteraard ook dingen die hij/zij bij eerdere opdrachten heeft geleerd en benut). Dat zou naast het eigenlijke werk een enorme verzwarende van de tijdsbesteding en administratieve last betekenen, omdat niet alleen de uren en materialen ingeschat moeten worden, maar ook nog eens gecommuniceerd en afgestemd met de opdrachtgevers. Dat zou per saldo inhouden dat ik minder tijd overhoud om werk te doen waar ik een factuur voor kan sturen, want het berekenen van uren en communiceren erover is geen werk waar ik een prijskaartje aan kan hangen, net zo min als aan het voeren van mijn belastingadministratie.

Ik word dus armer van deze wet.

Dan nog de zelfstandigenverklaring. Ik heb een goed netwerk opgebouwd en opdrachtgevers zijn tevreden over mij. Ik werk voor meerdere opdrachtgevers al vele jaren. Dat gaat dan om een dagdelen per jaar. Wat wordt er nu precies bedoeld met dat je niet langer dan een jaar voor een opdrachtgever mag werken? Aaneensluitend? Of moet ik alle dagdeeltjes van de afgelopen jaren gaan tellen en kijken of ik al bij een jaar uitkom bij de een of andere opdrachtgever? Dat is toch niet te doen?! Ik heb de afgelopen jaren gemiddeld rond de 30 opdrachtgevers gehad. En ik ben blij dat ik met verschillende van hen een warme relatie heb waardoor ik meer dan een keer voor ze werk. Er is geen sprake van een werkgever/werknemerverhouding. Ik kom kennis en kunde toevoegen en daar stuur ik een factuur voor. En dat hoop ik nog vele jaren te kunnen doen. Naast dat er steeds nieuwe opdrachtgevers bij komen, vallen er ook af en er zijn er die ik al een goed aantal jaren bedien. En dat wil ik zo houden. Zonder dagdelen te tellen.